

[Bolligministeren]

ligt og naturligt inden for kvoterne, og så mener jeg, at det må være op til udvalget at drøfte, om der måtte være ønske om noget andet. Men dette er udtryk for regeringens ønske om kvoter på området.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Brugerbetaling for visse forvaltningsafgørelser inden for Justitsministeriets område).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 6/12 89).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 14 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af ægteskabsloven og lov om personnavne. (Brugerbetaling for visse familieretlige afgørelser).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 6/12 89).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Frank Jensen (S):**

Umiddelbart ville man tro, at det var en fejl, at disse to lovforslag overhovedet er blevet oversendt til Folketinget. Umiddelbart ville man tro, at de var tænkt som underholdningsindslag ved Justitsministeriets julefrokost. Men vi ved jo, at sådan forholder det sig ikke i virkeligheden. Vi skal tage L 98 og L 99 alvorligt, og

vi ved jo også, at disse to lovforslag er tydelig bevisførelse for, at gebyraseriet i Justitsministeriet har nået et omfang, som er fuldstændig uholdbart.

Justitsministeren er for alvor den minister, der har fundet nullermændene frem til Fremskridtspartiet i nullermandsforliget. L 98 er blevet fejebakken for hele seks lovændringer i seks forskellige love og offentlige forordninger.

På politiets område indføres der brugerbetaling på 500 kr. for en lang række ydelser. Jeg skal ikke opliste alle, men stille nogle af de umiddelbare spørgsmål, der rejser sig, når man læser L 98.

Der skal betales 500 kr. for tilladelse til brug af højttalervogn på eller ud til vej og brug af højttaler fra luftfartøj, såfremt der ikke er tale om valgagitation. Javel! Hvordan har justitsministeren tænkt sig at afgrænse begrebet valgagitation?

Og spørgsmål til ministeren nummer to: Får ansøgeren penge tilbage, hvis politiet ikke imødekommer en ansøgning om brug af højttalervogn?

Et andet eksempel er, at der skal betales 500 kr. for tilladelse til nedkastning af genstande, herunder skrifter, fra luften. Det var jo interessant at vide, hvornår denne bestemmelse senest har været i anvendelse, eller hvor mange gange denne tilladelse har været anvendt f.eks. i 1988. Vi er klar over, at justitsministeren ikke her i dag kan give svar på alle spørgsmål, men vi vil forfølge disse sager under udvalgsarbejdet.

Der skal også betales 500 kr. for tilladelse til at anbringe cykelstativer, varer, udhængsskabe, automater og lign. på eller ud over en vej. Hvor hensigtsmæssigt er det, justitsminister, overhovedet at anvende den tilladelse? Ud fra et trafikikkerhedsmæssigt synspunkt vil det jo være fuldstændig tåbeligt at give en tilladelse til at anbringe disse remedier på vejene. Skal der betales for hver aktivitet, for hvert stativ eller hver automat? Ja, der rejser en lang række spørgsmål, om der skal søges om særskilt tilladelse til hver aktivitet, der foregår ude foran en forretning.

Derudover skal der betales 500 kr. for tilladelse til sprængning med sprængstof i en afstand af mindre end 65 m fra en vej, hvor vægten af sprængladningen overstiger 1 kg. Hvor i Danmark anvendes disse sprængladninger, og hvor mange gange gives denne tilladelsesmulighed fra politiets side?